

РЕШЕНИЕ

№ 5112

гр. София, 27.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 26.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **7810** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка чл. 107, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник – адв.Б. Ц. от САК, против Акт за установяване на задължения по декларация (АУЗД) по чл.107, ал.3 от ДОПК № 210481/20.05.2021г. на отдел Общински приходи П., Дирекция Общински приходи, Столична община, потвърден с Решение № СФД 21-РД-28-178/23.06.2021г. на директор на Дирекция Общински приходи, Столична община. С оспореният АУЗД са установени публични общински задължения в размер на 2342,88 лв., в това число данък недвижими имоти (ДНИ) в размер на 366,79 лв. и за лихви върху ДНИ в размер на 169,33 лв., както и за такса битови отпадъци (ТБО) в размер на 1232,41 лв. и лихви върху задължението за ТБО 574,35 лв. за периода 01.06.2016г. – 31.10.2016г. за нежилищен имот – Сграда, представляваща Склад за суровини и готова продукция / производствен обект с идентификатор 04234.6983.256.2, целия с площ от 912 кв.м., находящ се в м.Б., район П., в местността Стопански двор, с данъчна партида 7218 F 52804.

В жалбата се сочи, че издаденият акт за установяване на задължения по декларация е незаконосъобразен, като се иска отмяната му. Конкретно се твърди, че не отговаря на действителното фактическо положение посоченото в АУЗД и в потвърждаващото го решение обстоятелство, че имота се намира извън границите на територията на район П., в която се извършва организирано сметосъбиране. Твърди се, че през 2016г. по

отношение на имота се е извършвало организирано сметосъбиране и сметоизвозване от „Консорциум Т. С. И.“ Д.. Оспорва се наличието на правно основание за определяне на размера на задължението с довод, че Решение № 62/17.12.2015г. на Столичен общински съвет не съществува, с позоваване че подобно решение, но от друга дата има на сайта на Столична община, но то е относимо към други обстоятелство – относно приемането на Правилник за устройството и дейността на общинска културен институт Галерия – музей „Д. У.“. Поддържа се, че в тежест на административния орган е да установи къде се намира имота и ако същият попада в границите на територия за която се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване – да определи правилно дължимия размер на задълженията за ТБО и за ДНИ. Прави искане за допускане на съдебно-техническа експертиза, уважено от съда.

В съдебното производство жалбоподателят не се представлява и не изразява позиция по същество.

Ответникът– Директорът на Дирекция "Общински приходи към Направление „Финанси и здравеопазване" при Столична община, редовно призован, се представлява от гл.юрисконсулт С., който оспорва жалбата. Не изразява позиция по същество.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните, събраните по делото доказателства, и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма], ЕИК[ЕИК], е собственик на нежилищен имот – Сграда, представляваща Склад за суровини и готова продукция / производствен обект с идентификатор 04234.6983.256.2, целия с площ от 912 кв.м., находящ се в м.Б., район П., в местността Стопански двор. Съгласно нотариален акт № 78 том 2, рег.№ 3642, дело № 469/2016 г. на нотариус № 207 с район на действие района на РС София, на 21.10.2016г. прехвърлил собствеността на посочените в предходното изречение недвижими имоти, при условието даване вместо изпълнение на парично задължение, на [фирма] (л.41-43). С Акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от ДОПК № 200027-1/16.01.2020г. на Столична община – Дирекция Общински приходи, район П. (л.45-47) за собствените на дружеството имоти, декларирани с декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/16.03.2016г. е установено че дружеството не е внесло дължимите суми за ДНИ и за ТБО за декларираните имоти, изчислени към 16.01.2020г., за периода 01.01.2016г. – 21.10.2016г., както следва:

За ДНИ с размер на задължението по декларация от 916, 97 лв., от които внесена сума в размер на 550,18 лв., дължима главница от 366,79 лв. и дължима лихва от 119,41 лв. или общо 486,20 лв.

За ТБО с установен размер на задължението от 3081,03 лв., внесена сума от 1848,62 лв., дължима главница – 1323,41 лв. и дължима лихва от 406,61 лв. или общо 1639,02 лв.

Общия размер на посочените задължение за ДНИ и ТБО, ведно с лихвите възлиза на 2125,22 лв.

Акта е връчен на жалбоподателя на 24.02.2021г. с известие за доставяне (л.48) и е оспорен по административен ред, като с Решение № СФД 21-РД-28-178/23.06.2021г. на директор на Дирекция Общински приходи към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, акта е потвърден изцяло. С посоченото

решение са приети за неоснователни и доводите на жалбоподателя за погасяване по давнос на основание чл.111 б.в от ЗЗД, на задължението за лихви, изчислено спрямо дължимите суми за ДНИ и ТБО. За да потвърди акта административния орган е приел и че задълженията са определени при хипотезата, че имота се намира извън границите на територията на район П., в която се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване и сумите са изчислени само за два от компонентите по чл.62 от ЗМДТ, а именно само за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината (чл.62 т.3) и за третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации (чл.62 т.2 ЗМДТ), без да са начислени суми за услугата събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране по чл.62 т.1 от ЗМДТ, тъй като такава услуга, доколкото имота е извън границите на районите с организирано сметосъбиране и сметоизвозване, реално не са извършва по отношение на имота на жалбоподателя. При начисляване на сума за дейност по чл.62 т.1 от ЗМДТ, както претендира жалбоподателя, размера на задълженията му би бил по-висок и административния орган е отбелязал в решението си, че това не е в негов интерес.

От заключението на допуснатата съдебно – техническа експертиза, неоспорено от страните и прието от съда, се установява, че през 2016г. имота, собственост на жалбоподателя до 21.10.2016г., не попада в границите с изброени улици и местности, включени в обхвата на Заповед № СОА-15-РД-09-1321/30.10.2015г. на Кмета на Столична община, приета като доказателство по делото като част от административната преписка, за които се извършват услуги по сметосъбиране и сметоизвозване, както и не попада в изброените имоти и местности в т.2 и т.3 на Заповед № СОА 15-РД-09-1321/30.10.2015Г. на Кмета на Столична община. Вещото лице установява, че дължимите задължения за ДНИ и ТБО са определени на основание чл.26 ал.1 от Н. за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, Приета с Решение № 894 по Протокол № 93/23.11.2006г. на СОС, както и въз основа на Решение № 62/17.12.2015г. на СОС, съгласно което за нежилищните имоти на предприятията по чл.26 от Наредбата размера на ТБО за 2016г. е 10 % върху отчетната стойност на имотите, разпределена както следва: 3,70 % за сметоизвозване и сметосъбиране на битови отпадъци, 2,60 % за обезвреждане в депа или др. съоръжения на битовите отпадъци и 3,70 % за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината. Вещото лице сочи, че при определяне на ТБО не е начислена такса 3,70 % за сметоизвозване и сметосъбиране на битови отпадъци.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети материалите, съдържащите се в административната преписка и писменото доказателство, приложено към жалбата. Прието е заключението на съдебно-техническата експертиза.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима. Подадена е в предвидения в чл. 156, ал. 1 от ДОПК преклузивен срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес. Жалбата е подадена и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като предмет на оспорване е АУЗД, който е потвърден при обжалването му по административен ред от Директора на Дирекция "Общински приходи" при Столична Община, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП, съгласно чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ във връзка с чл. 107, ал. 4 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният АУЗД е издаден от служител на общинската администрация – старши инспектор в отдел „Общински приходи П.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Столична община/съгласно приложен трудов договор № РД15-1262/09.03.2006г. и допълнително споразумение към него от 28.05.2015г./ лист 20-22от делото/, както и длъжностна характеристика на старши инспектор по приходите (л.23-25), имащ правата и задълженията на орган по приходите, определен със Заповед № СО15-РД-09-1362/14.02.2020 г. на Кмета на Столична общината и Заповед № СО15-РД-09-1072/15.01.2020 г. на Кмета на Столична общината. С оглед изложеното съдът намира АУЗД за издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1 във връзка с ал. 3, изр. 1, предл. 1 и ал. 4 от ЗМДТ.

Спазена е установената от закона форма – акта е писмен, посочени са фактическите и правни основания за издаването му.

Съдът, намира че в хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В глава X. от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължителните осигурителни вноски, като от тях за местните данъци и такси са приложими два способа: предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължение по данни от декларация, по чл.107 ал.3 от ДОПК и установяване, което се осъществява с ревизионен акт по чл.108 от ДОПК. Административният орган е определил допълнителни задължения за данък недвижим имот и за такса битови отпадъци за периода 01.01.2016г. до 21.10.2016г. по реда на чл.107 ал.3 от ДОПК, както е посочено и в самия акт, като съдът намира, че именно това е приложимият процесуален ред.

Съгласно разпоредбата на чл.107 ал.3 от ДОПК акт за установяване на задължение по декларация се издава по искане на лицето или служебно, при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103 от ДОПК, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В конкретния случай е безспорно установено, че не е образувано ревизионно производство и жалбоподателят не е платил пълния размер на задължението си за ДНИ и за ТБО по отношение на собствените му в посочения период нежилищен имот – Сграда, представляваща Склад за суровини и готова продукция / производствен обект с идентификатор 04234.6983.256.2, целия с площ от 912 кв.м., находящ се в м.Б., район П., в местността Стопански двор, както е посочено и в мотивите на оспорения АУЗД.

Жалбоподателят е данъчно задължено лице. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон., а съгласно чл.11 ал.1 от същия закон данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. По делото не е спорно, че посочения недвижим имот не попада в изключенията по чл.10 ал.3 и 4 от от ЗМДТ и подлежи на облагане с данък.

Съгласно чл.62 ал.1 от ЗМДТ се заплаща такса битови отпадъци за извършваните от

общината услуги по: 1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; 2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; 3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината. Тази такса, съгласно чл.64 ал.1 от ЗМДТ се заплаща от лицата по чл. 11 за имотите на територията на общината, а чл.69 от с.з. определя, че ТБО се заплаща по ред, определен от общинския съвет.

Съгласно чл.4 ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Безспорно от доказателствения материал по делото се установява, че жалбоподателят в настоящето производство се явява данъчно задължено лице, съобразно притежавания от него в недвижим имот и като такова той следва да заплати задълженията за ДНИ и за ТБО.

Съгласно разпоредбата на чл.19, ал.1 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 към 1-ви януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1-ви март на същата година, като в чл.20, ал.1 ЗМДТ е указано, че данъчната оценка на недвижимите имоти се определя от служител в общинската администрация, съгласно Приложение №2 на ЗМДТ в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица. Жалбоподателят не оспорва размера на определения ДНИ съобразно посочената данъчна оценка в оспорения акт.

По отношение на ТБО спора в процесния случай се свежда до начина на определяне на размера на ТБО, предвид доводите в жалбата, че по отношение на имота се е извършвало организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Този довод на жалбоподателя противоречи на установеното от събраните в производството писмени доказателства, вкл. и не се подкрепя, а се оборва от заключението на допуснатата по искане на жалбоподателя съдебно-техническа експертиза. Вещото лице, в резултат на извършената проверка е посочило, че имот с идентификатор 04234.6983.256 по плана на [населено място], местността "Б. – Стопански двор" се намира на [улица], като улицата и местността, където се намира въпросния имот, не е сред изброените местности и улици на [населено място] в т.1 от Заповед № СОА 15-РД-09-1321/30.10.2015Г. НА Кмета на СО с която се определят границите на районите на територията на СО за които ще се извършват услуги по сметосъбиране и сметоизвозване.

В тази връзка съдът намира, че органите по приходите от общинската администрация правилно са изчислили задълженията за ТБО, ведно с лихвите за просрочие за съответния данъчен период.

Следователно жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Издаденият АУЗД е мотивиран, обосноваван, в същия е посочена данъчната основа, въз основа, на която са определени задълженията. Видно от оспорения административен акт е, че недвижимият имот е идентифициран правилно, местоположението му е безспорно и извън обхвата на районите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Задълженията са определени ясно и конкретно за съответния данъчен период.

При издаване на оспорения АУЗД административният орган е спазил изискването на чл.62 и сл.ЗМДТ От страна на жалбоподателя не се представиха доказателства задълженията да са били заплатени изцяло към датата на издаване на оспорения

административен акт, както и за друго, различно от установеното от ответника местоположение на имота..

Горното мотивира съда да приеме, че задължението за данък недвижими имоти и такса за битови отпадъци за имот с партиден № 7218F52804, деклариран с декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/17.03.2016 г. са законосъобразно определени в АУЗД, поради което жалбата на М. П. БЪЛГАРИЯ АД против него, като неоснователна, следва да се отхвърли.

Страните не се заявили претенция за разноски поради което и такива не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1, предложение последно и чл.161, ал.1, изречение трето от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник – адв.Б. Ц. от САК, против Акт за установяване на задължения по декларация (АУЗД) по чл.107, ал.3 от ДОПК № 210481/20.05.2021г. на отдел Общински приходи П., Дирекция Общински приходи, Столична община, потвърден с Решение № СФД 21-РД-28-178/23.06.2021г. на директор на Дирекция Общински приходи, Столична община.

Решението е окончателно, съгласно чл.160 ал.7 изр.2 от ДОПК.

СЪДИЯ: